

Ordføreren (Mourier = Petersen):

Det har ikke kunnet Andet end være Udvalget ſjært, at dette Lovforſlag, der jo ikke er uden en vis Interesſe, efterat det har været temmelig længe under Forhandling i Folkethinget, dog er kommet tilbage til dette Thing i en ſaadan Skikkelse, at der kan være begrundet Haab om, at det kan blive færdigt i denne Sæſſion og derefter blive ophøiet til endelig Lov. Den nye Hovedregel, der angaaende det vigtigſte Punkt i Lovforſlaget, nemlig ſelve Hegnpligten, er indſat i denne Lov, er fremdeles forblevet uantastet, idet de Forandringer, ſom Lovforſlaget har undergaaet i Folkethinget, egentlig meelt ere Redactionsændringer eller i alt Fald mindre væſentlige Ændringer. Jeg ſkal ikke trætte det høie Thing med at gjenneſtaae hver ſjer af diſe Forandringer, tilmed da flere af dem paa Grund af dette Forholds Beſtand er af en temmelig ſpeciel Natur, men ſkal derimod erklære mig rede til at give enhver Oplysning, ſom maatte kunne ønskes fra nogen af de ærede Medlemmers Side med Henſyn til diſe enkelte Punkter, der ere undergaaede nogen Forandring. Jeg ſkal blot tillade mig i Kortbed at udhæve nogle af de Forandringer, der ere ſtete i Folkethinget, forſaavidt ſom de enten i og for ſig maae indrømmes at være Forbedringer, eller der maa tillægges dem en noget ſtorre Betydning, hvilket dog egentlig kun kan ſiges om een Forandring, nemlig den, der er foretagen i § 14, og ſom jo gaar ud paa at forandre Antallet af Hegnſynsmændene og indſætte en Formand for denne Institution. Jeg ſkal ſaaledes nævne den Beſtemmelse, der er indført i § 8. Det høie Thing vil vide, at der i § 8 findes den Beſtemmelse, at det ſkal ſtaa den frit for, ſom holder et Hegn vedlige, forſaavidt Vedligeholdelſen gjør det fornodent, at færdes uden Brug af Hæſte og Bogne langs med Hegnet paa Naboens Grund. Hertil er der af Folkethinget ſøiet den Indſkrænkning, at i Tidrummet fra 15de Mai til 15de September maa det dog ikke ſkee uden Naboens Samtykke. Jeg troer, at denne nye Beſtemmelse vil være en Beroligelse for de ærede Medlemmer, der tidligere have havt Betænkethed ved denne Paragraph

— min ærede Sidemand til Venſtre (Thygeſon) hører til dem. Der er ligeledes i § 9 kommet en ny Beſtemmelse til, om hvilken Udvalget heller ikke ſkjønner Andet, end at den maa være en Forbedring, nemlig den, at det ſkal ſtaa enhver Nabo frit for at forlange Berberisſer eller andre for Agerbruget ſkadelige Buſſe og Træer bortryddede. Endelig er der en lille Redactionsændring i § 14, ſom ligefrem har været nødvendig. Det er i 7de Stykke af § 14, hvort det i Lovforſlaget, ſom det kom fra Landsthinget, hed: „Loven af 26de Mai dette Aar“, da vi nu ere gaaede ind i et nyt Aar, paſſer det ikke længere; det ſkal være den 26de Mai 1868. — Jeg ſkal nu med et Par Ord omtale den vigtigſte Forandring, der er foregaaet, den nemlig, hvorefter Synsmændenes Antal ſkal være 3, af hvilke den ene ſkal beſtiffes til Formand. Denne Forandring har tillige ſom nødvendige Conſequentier medført endeel andre Forandringer i de efterfølgende Paragrapher, forſaavidt ſom de Forretninger, der efter Lovforſlaget, ſom det tidligere var, ſkulde paahvile Byraadene eller Sogneraadenes Formænd, nu ere gaaede over til diſe Formænd for Hegnſynsmændene, ligesom den ogsaa har medført en Forandring i § 16, hvor Reglerne for det Tilfælde, at Hegnet er Skjel mellem to Communer, omhandles. Endvidere er der ſket Forandring i § 21, hvor der er Tale om, at den ene Part undlader at opfylde Kjendelſen, og hvor det efter det tidligere Lovforſlag var Hegnſynsmændene, der ſkulde foranſtalte det manglende Arbejde udført for hans Regning, medens det efter Lovforſlaget, ſom det er forandret i Folkethinget, vil blive Formanden for Hegnſynsmændene, der ſkal foranſtalte det. Den vigtigſte Grund, der har ledet Folkethinget til at indſætte denne Formand, har været Henſynet til Formændene for By- og Sogneraadene, hvem man ønskede at fritage for diſe Forretninger, da man har antaget, at de communale Formænd allerede i Forveien ere tilſtrækkelig bebyrdede. Udvalget maa fuldkommen erkjende dette Henſyn, taget i dets Almindelighed, for at være rigtigt, men man ſkjønner dog egentlig ikke, at de Forretninger, der efter denne Lov ville blive